

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-54(3)/17/JS

Warszawa, 18 maja 2017 r.

DECYZJA DIH-1/ 34 /2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego „PRIMA” Bąk sp. j. z siedzibą w Mielcu, od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z 21 marca 2017 r. (nr akt sprawy: DT.8361.160.2016, DT.8361.180.2016), w przedmiocie zobowiązania ww. przedsiębiorcy do zapłaty równowartości kosztów przeprowadzonych badań próbki produktu o nazwie polędwiczki z rekina błękitnego, w kwocie 336,70 zł (słownie: trzysta trzydzieści sześć złotych 70/100), **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 14 - 21 listopada 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie – zwanego dalej również „*Podkarpackim WIIH*” – zgodnie z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli nr DT.8361.160.2016, w Hurtowni przy ul. Głowackiego 27 w Mielcu, należącej do Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego „PRIMA” Bąk sp. j. z siedzibą w Mielcu – zwanej dalej również „*stroną*” – pobrano do badań laboratoryjnych próbkę produktu o nazwie polędwiczki z rekina błękitnego, *produkt głęboko mrożony* oznaczonego datą minimalnej trwałości: *Najlepiej spożyć przed końcem: 03/2018, Nr partii: 101016. Wyprodukowany przez: BALTIC UNITED Andrzej Trylski, Sp. K., ul. Olchowa 4H, 82-240 Reda* w ilości 1,55 kg wartości 27,30 zł z partii liczącej 90 kg – zwanej dalej: „*polędwiczkami z rekina*”. Jednocześnie z tej samej partii, w ilości 1,56 kg pobrano i zabezpieczono próbkę kontrolną, którą pozostawiono w kontrolowanej placówce pod nadzorem wspólnika ww. spółki. Próbkę i próbkę kontrolną zostały pobrane, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań i reprezentujących ww. partię produktu, zgodnie z dyspozycją art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1059 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o Inspekcji Handlowej*”.

Powyższe czynności udokumentowano w: protokole kontroli z 21 listopada 2016 r. (nr akt kontroli: DT.8361.160.2016) oraz protokole pobrania próbki z 15 listopada 2016 r. nr 099283.

Przeprowadzone w dniach 1-5 grudnia 2016 r. przez akredytowane Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Kielcach (akredytacja Polskiego Centrum Akredytacji nr AB 402), – zwane dalej *Laboratorium w Kielcach*, badania laboratoryjne wykazały wyższą zawartość glazury w porównaniu do wymagań zadeklarowanych przez producenta w oznakowaniu (wynik badania: 16%, podczas gdy deklarowano 10% glazury). Powyższa nieprawidłowość świadczyła o niespełnieniu wymagań jakości i świadczyła o zafałszowaniu produktu.

Wyniki tych badań zawarte zostały w Sprawozdaniu z badań nr 496 z dnia 13 grudnia 2016 r. Koszty badań Laboratorium w Kielcach, stosownie do nw. przepisów, określono w wysokości 336,70 zł (trzysta trzydzieści sześć złotych 70/100).

W dniach 20 - 22 grudnia 2016 r. przeprowadzono ponowną kontrolę w ww. hurtowni należącej do strony dostarczając kontrolowanemu jeden egzemplarz ww. sprawozdania z badań, jednocześnie informując go o wynikach przeprowadzonych badań oraz pouczając o przysługującym mu prawie do złożenia wniosku o zbadanie zabezpieczonej próbki kontrolnej w terminie 7 dni od daty otrzymania ww. sprawozdania. Kontrolowany z przysługującego mu prawa nie skorzystał.

Pismem z 22 lutego 2017 r., Podkarpacki WIIH zawiadomił stronę m.in. o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie zobowiązania jej, na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, do uiszczenia równowartości kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki połędwiczek z rekina. Stronę postępowania pouczono m. in. o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, wglądu w akta sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu w każdym stadium postępowania. Strona w piśmie z dnia 27 lutego 2017 r. wskazała, że nie produkuje ryb, a jedynie je sprzedaje oraz że nie poczuwa się do odpowiedzialności za to, że producent nie napisał prawdy na opakowaniu swojego produktu. Strona wskazała, że nie jest w stanie zweryfikować zawartości glazury w produkcie tym samym strona uznała, że nałożenie kary na firmę będzie niesprawiedliwe.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 496), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie trybu pobierania i badania próbek produktów*”, dyrektor Laboratorium w Kielcach w piśmie zatytułowanym „Koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych nr 42/2016) z 29 grudnia 2016 r. ustalił koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki ww. produktu na łączną kwotę 336,70 zł, na którą złożyły się następujące pozycje: ocena organoleptyczna – 28,34 zł,

przygotowanie próbki do badań – 28,34 zł, zawartość glazury – 28,34 zł, obecność i identyfikacja związków fosforu – 138,34 zł, ocena wyników – 56,67 zł, sporządzenie sprawozdania z badań – 56,67 zł.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 21 marca 2017 r. (nr akt kontroli: DT.8361.160.2016, DT.8361.180.2016), wydaną na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej Podkarpacki WIIH zobowiązał Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „PRIMA” Bąk sp. j. z siedzibą w Mielcu do uiszczenia kwoty 336,70 zł (słownie: trzysta trzydzieści sześć złotych 70/100), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki polędwiczek z rekina. Ponadto, w drodze odrębnego postępowania, w związku z wprowadzeniem do obrotu zafałszowanych polędwiczek z rekina, Podkarpacki WIIH wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną.

Jednym pismem z 3 kwietnia 2017 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od obydwu ww. decyzji zarzucając decyzji wydanej na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, naruszenie:

- 1) art. 31 ust. 7 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej” poprzez brak podstawy prawnej do pobrania próbki;
- 2) art. 33 ww. ustawy poprzez brak wskazania urządzenia na którym dokonano badań oraz pozytywnej opinii właściwej jednostki.

Jednocześnie strona wyraziła gotowość uiszczenia należności w zakresie kosztów badań laboratoryjnych „Polędwiczek z rekina błękitnego”.

Pismem z 4 maja 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i telefonicznie skontaktowała się z Urzędem podtrzymując stanowisko przedstawione w odwołaniu w zakresie zbyt wysokiej kary oraz potwierdziła gotowość uiszczenia należności kosztów badań laboratoryjnych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe

wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Zgodnie z treścią art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, którą następnie przekazuje się na rachunek dochodów budżetu państwa, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

Zgodnie z § 9 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium kontrolno-analitycznego Inspekcji Handlowej (ust. 1), z uwzględnieniem: rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzania badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium (ust. 2).

W niniejszej sprawie, badania próbki pobranej przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego WIIH w placówce należącej do strony, wykazały że przedmiotowa próbka polędwiczek z rekina, nie spełniała wymagań zadeklarowanych przez producenta w oznakowaniu (wynik badania: 16%, podczas gdy wartość zgodna z wymaganiami to 10% glazury). Analizy te zostały wykonane w akredytowanym Laboratorium UOKiK w Kielcach, oraz udokumentowane w sprawozdaniu z badań nr 496/2016 z 13 grudnia 2016 r. Strona nie wniosła o zbadanie próbki kontrolnej. Strona nie kwestionowała też wyników badań zawartych w ww. sprawozdaniu z badań.

Z tytułu przeprowadzonych badań laboratoryjnych, Podkarpacki WIIH ustalił wysokość należności pieniężnej na kwotę 336,70 zł, na podstawie kosztorysu wystawionego przez Laboratorium UOKiK w Kielcach (pismo zatytułowane „Koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych nr 42/2016) z 29 grudnia 2016 r.).

Biorąc powyższe pod uwagę, decyzją wydaną na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, Podkarpacki WIIH zobowiązał kontrolowanego przedsiębiorcę, tj. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „PRIMA” Bąk sp. j. z siedzibą w Mielcu, do uiszczenia powyższej kwoty, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych zakwestionowanego produktu.

Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionowała wyników przeprowadzonych badań, ale w odwołaniu od ww. decyzji zarzuciła naruszenie:

1) art. 31 ust. 7 ustawy o jakości handlowej poprzez brak podstawy prawnej próbki do badania;

2) art. 33 ww. ustawy poprzez brak wskazania urządzenia na którym dokonano badań oraz pozytywnej opinii właściwej jednostki.

Jednocześnie strona wyraziła gotowość uiszczenia należności w zakresie kosztów badań laboratoryjnych „Polędwiczek z rekina błękitnego”.

W opinii Prezesa UOKiK odwołanie od decyzji złożone przez stronę uznać należy za niezasadne. Odnosząc się do zarzutów, na wstępie należy zaznaczyć, że strona nie wносиła uwag do protokołów kontroli, a tym samym nie kwestionowała ustaleń faktycznych w nich udokumentowanych. Nadto strona po zapoznaniu się z wynikami przeprowadzonych badań laboratoryjnych nie skorzystała z przysługującego jej prawa do złożenia wniosku o zbadanie zabezpieczonej próby kontrolnej kwestionowanego produktu ani w żaden sposób nie odniosła się do wyników badań laboratoryjnych wykonanych przez akredytowane Laboratorium w Kielcach.

W związku z zarzutem odwołania dotyczącym naruszenia art. 31 ust. 7 ustawy o jakości handlowej poprzez brak podstawy prawnej pobrania próbki do pobrania, Prezes UOKiK stwierdza, że wbrew twierdzeniu strony, w „Protokole pobrania próbki nr 099283” podano podstawę prawną tego działania, choć odmienną niż ta, na którą w odwołaniu powołuje się strona. Organ drugiej instancji zaznacza, że postępowanie przez organy Inspekcji Handlowej z próbkami produktów są uregulowane w art. 16 ust. 1 pkt 10 i rozdziale 6 „Pobieranie i badanie próbek produktów” ustawy o Inspekcji Handlowej, a także w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów. Badanie prób, w zakresie działalności Inspekcji Handlowej, odbywa się zatem w oparciu o tę ustawę i wydane na jej podstawie rozporządzenie, albowiem głównym celem działań kontrolnych Inspekcji Handlowej jest ochrona interesów i praw konsumentów. Zważywszy na podanie tych właśnie – prawidłowych – podstaw prawnych przez organ pierwszej instancji, w tym zakresie zarzuty odwołania są bezpodstawne.

W swoim odwołaniu strona błędnie przywołała jako naruszony art. 31 ust. 7 ustawy o jakości handlowej dotyczący sporządzania protokołu z przebiegu czynności pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych dla potrzeb oceny. Tymczasem z treści uzasadnienia wynika, że chodzi o art. 31 ust. 1 cytowanej ustawy dotyczący dokonywania oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy. Na gruncie przedmiotowej sprawy pozostaje wskazać, że przepis niniejszy nie ma zastosowania, a to z uwagi na to, że organy Inspekcji Handlowej (także i w niniejszej sprawie) nie prowadzą postępowania w zgodzie z ww. podstawami prawnymi. W tym zakresie jedyną regulacją, jaka może mieć zastosowanie jest ustawa o Inspekcji Handlowej, w myśl której do pobrania prób nie jest bowiem potrzebny wniosek kontrolowanego. Próbki pobierane są bowiem w toku

kontroli przez inspektora (por. art. 16 ust. 1 pkt 10 ustawy o Inspekcji Handlowej), a więc z urzędu, w celu realizacji zadań określonych w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o Inspekcji Handlowej i art. 17 ust. 3 ustawy o jakości handlowej. Do zadań określonych w tych przepisach należy kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym, w tym w hurtowniach. W celu sprawdzenia czy wymagania jakości zostały spełnione pobierane są próbki do badań w sposób określony w rozdziale 6 ustawy o Inspekcji Handlowej. Tym samym powyższy zarzut strony uznać należy za niezasadny.

Odnosząc się do drugiego zarzutu, dotyczącego naruszenia przez organ pierwszej instancji art. 33 ustawy o jakości handlowej, Prezes UOKiK wyjaśnia, że przepis ten nie dotyczy badań przeprowadzanych przez Inspekcję Handlową. Badania przeprowadzane w ramach kontroli dokonywanych przez Inspekcję Handlową realizowane są w oparciu o ustawę o Inspekcji Handlowej na co wskazuje również art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy o jakości handlowej, zgodnie z którym badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej, o której mowa w art. 17 ust. 3 ustawy o jakości handlowej sprawuje Inspekcja Handlowa. Z ustawy o Inspekcji Handlowej wynika jedynie, że badania pobranych próbek produktów i próbek kontrolnych przeprowadzają laboratoria kontrolno-analityczne Inspekcji, a w przypadku gdy laboratoria Inspekcji nie mogą wykonać badań, organ Inspekcji może zawrzeć umowę o wykonanie badań pobranej próbki z innym wyspecjalizowanym laboratorium (art. 29 ust. 1 i 2 ustawy). W przedmiotowej sprawie przeprowadzające badania pobranej próbki Laboratorium w Kielcach posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji AB 402, a badania w zakresie glazury przeprowadzone zostały metodą akredytowaną. Dlatego, wbrew twierdzeniu strony, „Sprawozdanie z badań nr 496” jest wiarygodne oraz posiada przymiot dowodu w sprawie. Podkreślenia wymaga również, że zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 października 2012 r. w sprawie sygn. II GSK 1492/11, sprawozdanie z badań, jak każdy dokument urzędowy, korzysta z domniemania wiarygodności. Procedura kwestionowania wyników badań zawartych w sprawozdaniu z badań pobranych próbek sprowadza się do poddania badaniu próbki kontrolnej, z czego w przedmiotowej sprawie strona nie skorzystała.

Ponadto w uzasadnieniu odwołania strona zarzuciła organowi pierwszej instancji, że pobranie prób nastąpiło z naruszeniem rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. nr 59, poz. 526 z późn. zm.), a w szczególności jego § 2 pkt 3, zgodnie z którym próbki pobiera się w sposób dostosowany do postaci i rodzaju artykułu rolno-spożywczego oraz wielkości partii produkcyjnej, z której próbki są pobierane. Powołując się na powyższy przepis strona wskazała, że pobranie próbki w mniejszej ilości niż jedno opakowanie mogło zafałszować wynik badań. Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK zauważa, że w przypadku kontroli Inspekcji Handlowej przepis ten nie ma jednak zastosowania. Jak wcześniej wyjaśniono badanie prób w zakresie działalności Inspekcji

Handlowej odbywa się w oparciu o ustawę o Inspekcji Handlowej i wydane na jej podstawie rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów. Tym samym powyższy zarzut należy uznać za niezasadny.

Wskazać też należy, że przepis art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, na którym oparta została przedmiotowa decyzja, ma charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego i nie przewiduje możliwości odstąpienia od obciążenia podmiotu wprowadzającego nieodpowiadający jakości handlowej produkt do obrotu, kosztami badań tego produktu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt II GSK 916/11).

Obowiązek uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych w przypadku ujawnienia niezgodności cięży zawsze na kontrolowanym w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy o Inspekcji Handlowej (kontrolowanym jest przedsiębiorca, którego działalność jest kontrolowana). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w szeregu orzeczeń, m.in. w wyroku z dnia 23 października 2012 r. (sygn. II GSK 1492/11), przepis art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący, a ustawodawca nie przewidział żadnej możliwości odstąpienia od obciążenia podmiotu kontrolowanego kosztami badań produktu.

Należy zauważyć, że zgodnie z § 9 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium kontrolno-analitycznego Inspekcji Handlowej (ust. 1), z uwzględnieniem: rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzania badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium (ust. 2). Koszty te szczegółowo wylicza się w oparciu o załącznik wydany na mocy Zarządzenia Prezesa UOKiK z dnia 22 września 2009 r. w sprawie sposobu naliczania kosztów badań przeprowadzonych przez laboratoria.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że obciążenie kontrolowanego, którym w myśl art. 2 pkt 8 ustawy o Inspekcji Handlowej, było Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „PRIMA” Bąk sp. j. z siedzibą w Mielcu, kosztami badań laboratoryjnych, było w ocenie Prezesa UOKiK zgodne z obowiązującym prawem, a tym samym zasadne.

Przedstawiona wyżej argumentacja, zdaniem Prezesa UOKiK, wpływa na uznanie, że przedmiotowa decyzja została wydana przez organ pierwszej instancji w sposób prawidłowy i zgodny z prawem, a podniesione przez stronę w odwołaniu argumenty nie zasługują na uwzględnienie.

W związku z tym, iż strona w odwołaniu nie skonkretyzowała zarzutów odnoszących się do skarżonej decyzji wydanej na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej i

zgodziła się na jej wykonanie, pozostałe zarzuty zawarte w odwołaniu złożonym w jednym piśmie dotyczącym również odwołania od decyzji wymierzającej stronie karę pieniężną w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej zostaną rozpatrzone szczegółowo w odrębnym postępowaniu dotyczącym ww. kary pieniężnej.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

W myśl § 9 ust. 4 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów, kwotę, o której mowa w sentencji decyzji należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość należności pieniężnej stanie się ostateczna.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski

Otrzymują:

1. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „PRIMA” Bąk sp.j.
ul. Głowackiego 27
39-300 Mielec
2. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie
3. a/a